

**[Stensballe.]**

forekommer mig egentlig noget mærkværdigt, at den højtærede Indenrigsminister har povet sig saa langt ud i Retning af Forsøg paa Konfiskation af Ejendomsværdier, og det forbavser mig saa meget mere, som jeg i Dag har set i Bladene, at den radikale Partiformand, Hr. A. M. Hansen, paa sit Partis Vegne i Gaar i Folketinget tog saa absolut Afstand fra de Synspunkter, som Hr. Hartvig Frisch som Ordfører for Socialdemokratiet gav Udtryk for angaaende den private Ejendomsret. Det er jo den højtærede Ministers eget Forslag, og jeg lagde ogsaa Mærke til, hvor stærkt han gik ind for det ved Fremsættelsen i dette høje Ting.

Til Slut vil jeg gerne glæde den højtærede Indenrigsminister med at udtale, at mit Parti kan tiltræde Finansieringsbestemmelserne i Kapitel 7 og i øvrigt ogsaa gerne vil være med til at gennemføre en Lov angaaende disse Forhold, men altsaa ikke en Lov med de Bestemmelser, som jeg har udtalt mig imod i det korte Referat, jeg gav af mit Partis Ordførers Tale i Folketinget.

**C. J. F. Sven:** Da der nu er udtalt Ønske om, at Lovforslaget undergives en Udvalgsbehandling, kan jeg indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, der blev fremsat fra vort Partis Side i det andet høje Ting, idet jeg blot skal understrege, at der allerede i det andet høje Ting fra mine Partifællers Side blev givet Udtryk for Ønsket om, at det maatte lykkes i dette høje Ting at indføre en Række Ændringer i det foreliggende Lovforslag.

**Axel Christensen:** Sanering af usunde Boliger er jo et af de Spørgsmaal, som i høj Grad trænger til Løsning. Efter de Oplysninger, som følger med dette Lovforslag, kan der ikke være Tvivl om, at der er Grund til at sætte alvorligt ind paa dette Omraade. De usle Forhold, som efter de foreliggende Oplysninger hersker i Slumkvartererne, taler i saa Henseende deres tydelige Sprog. Disse daarlige Boligforhold er absolut en Skamplet paa vort Samfund, og de Mennesker, som er henvist til at leve under saadanne Omgivelser, maa i høj Grad beklages, baade hvad angaar det sundhedsmæssige, og ikke mindst fordi de, der lever under disse simple Omgivelser, hver Dag bliver mindet om, at de og deres Familier er Samfundets Udskud. Hvad saadanne uhyggelige Boliger avler af Sygdom, ikke mindst blandt Børnene, retter en stærk Anklage mod de bestaaende Tilstande, og de foreliggende Oplysninger

underbygger stærkt de saglige Bestræbelser, som Lovforslaget er Udtryk for. Jeg synes, at man fra alle Sider burde se bort fra de Uovérensstemmelser, der kan være, og søge at komme disse daarlige Boligforhold til Livs ved at gennemføre det foreliggende Lovforslag, men det naas forhaabentlig ogsaa i det Udvalg, som nu fra anden Side er foreslaaet nedsat.

Det Beløb paa indtil 20 Mill. Kr., som i de nærmest kommende Aar skal anvendes til dette Formaal, løser naturligvis ikke Spørgsmaalet endeligt, men der bliver i hvert Fald gjort en Begyndelse, man anviser en Udvej til Løsning af Spørgsmaalet, og man fremmer samtidigt Beskæftigelsen. Naar man gennem de Forhandlinger, der er ført om Sagen i det andet høje Ting og her i Tinget i Dag, har fastslaaet, at man maa tilstræbe at faa rejst et tilstrækkeligt Antal nye Boliger i Stedet for dem, man bryder ned, tror jeg ogsaa, man er inde paa det rigtige Spor.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af Lovforslagets Enkeltheder. De er drøftet udførligt i det andet høje Ting, og jeg henholder mig i saa Henseende til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører har fremsat. Jeg tror ikke, man kan imødegaa disse usle Boligforhold paa anden Maade end ved at gaa ind for de nye Linier, som Lovforslaget anviser. Der er et gammelt Ord, der siger, at hvis man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne varmt anbefale Lovforslaget til Gen gennemførelse.

**Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):** Jeg takker for den Tilslutning, som de ærede Medlemmer, der talte paa Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Vegne, gav Lovforslaget, og for det Tilsagn om Forhandling i det kommende Udvalg — som jeg haaber snart kan nedsættes —, der er givet fra de andre Partiers Side.

Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Stensballe), beklagede, at Lovforslaget kom saa sent til Landstinget. Jeg deler denne Beklagelse, men jeg er uskyldig deri. Lovforslaget er fremsat i god Tid i Folketinget, og jeg har ogsaa over for Folketingsudvalget gjort opmærksom paa det ønskelige i, at Forslaget blev færdigbehandlet i god Tid. Jeg røber vist ingen Hemmelighed ved at sige, at Oppositionen i Udvalget har givet Udtryk for, at man ønskede god Tid til Forhandlingen i Folketinget og, saa vidt jeg har forstaaet, tillige Udtryk for, at dette ikke skulde komme Forslaget til Skade andetsteds.